Ч. 85 (13.324). Львів, середа 5. квітня 1933. Pocztowa opłata zapłacono ryczałtem. Рік LIV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“, Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 леїв, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Про одну внутрішню позичку.

Замість соломяного вогню треба витревалої, впертої праці.

Львів, 3-го квітня 1933.

Приглядаючися уважно нашому збірному національному життю в найріжнороднійших його видах, приходимо подекуди до прикрого висновку, а саме, що темпо його подекуди звільнилось. Живчик національного організму бє тут і там повільніше. Колиб пошукати за причинами такого явища, то можнаб їх найти найпевніше у загальній господарській скруті. Вона вспіла витиснути своє специфічне пятно вже не тільки на житті одиниць, але й цілих великих колективів, вона загніздилась не тільки в нас, але й далеко сильніших та могутніших і до того державних народів Европи й Америки. Вона вдарила своїм обухом по цілому земному глъобі.

Борються з нею народи і держави, але не всі в однаковій мірі і не всі з однаковим успіхом. Найкраще дають собі з нею раду ті, що виявляють найбільше завзяття і витревалости в боротьбі і ті, що з невмолимою послідовністю реалізують раз приняті пляни тієї боротьби. Знемагають у боротьбі з загальним лихом ті, які не знають ні витревалости ні завзяття у здійснюванні раз намічених плянів. Знемагають і падуть обезсилені та безрадні на життєвому шляху ті, що знають тільки соломяний вогонь, тільки один початковий момент ентузіязму та завзяття у якійнебудь започаткованій акції боротьби. Їх палить соломяний вогонь боротьби один день чи тиждень, а далі він у них погасає і тому вони зневірені падуть на шляху. Ідуть вперід та опановують життя тільки ті, що вміють запалати не соломяним, а безперервним, вічним, що так скажемо, вогнем боротьби, та вміють себе переконати, що з пануючим лихом треба боротися довго-довго, може й безвиглядно довго, але послідовно і з вірою в перемогу.

У нашому збірному житті ми, на жаль, теж спостерігаємо на деяких відтинках тільки соломяні вогні, які розпалювали енергію та бажання боротись із лихом у наших громадян тільки на один сезон, тільки на короткий час, замість мобілізувати їх на цілі роки. Щоби не бути пустословним, необхідно пошукати за наглядними доказами на таке твердження. Найти їх не важко. Ось візьмімо під увагу найстаршу і найпопулярнішу нашу установу „Просвіту“. Хто не память, з яким розмахом і з яким завзяттям приймався перед роком у нашому громадянстві клич: „рятуємо „Просвіту“ при допомозі внутрішньої позички!“ Вся преса була повна закликів, статтей і комунікатів. Цілий край живо інтересувався цією справою, напливали декларації до „Просвіти“, вгиналася наша преса від оголошування списків деклярантів на внутрішню позичку. Словом санаційний дух охопив наше громадянство. Великим, здавалося, вогнем запалала наша суспільність для дорогої всім справи санування „Просвіти“. На жаль, цей вогонь рятування „Просвіти“ та допомоги їй трівав не довго, бо тільки один осінній та зимовий сезон. А по тім якось цей вогонь непомітно потах.

До кінця 1932 р. деклярувала наша громада, що нараховує кругло 6 міліонів душ населення, всього *79.390.11 зол.* і *128 амер. долярів.* З того готівкою вплачено лише *57.392.72 зол.* і *128 дол.* Аналіза наведених цифр, опублікована недавно на сторінках „Діла“, виявила, що між деклярантами позички були й такі громадяни і навіть установи, які деклярували поважні суми на позичку, але досі не вплатили на неї ні сотика готівкою. Їх імена та прізвища були оголошені в пресі, загал довідався про їх патріотичний запал та прихильність для справи „Просвіти“ і на тому скінчилося. Вони досі не вважали за доцільне сповнити своєї обіцянки та прилюдного зобовязання супроти „Просвіти“. У них, видно, палав свого часу навіть не соломяний, а тільки блудний вогонь захоплення громадською справою рятування найстаршої нашої установи.

Аналіза наведених цифр крім того виявила, що вогонь ентузіязму для справи рятування збірними народніми зусиллями матірнього Т-ва „Просвіта“ не палав усюди, на всій нашій землі. Були цілі полоси краю, куди хоч і падали іскри пропаґанди за позичкою, то вони там все одно вогню захоплення не спричинили. До такої великої міри були ці полоси недоступні для загально-громадських подвигів і зусиль. А тим полосам було теж відомо, що „Просвіта“ мала у хвилі розписання позички *697.265.13 зол.* зобовязань.

Тепер положення дещо змінилося, бо до кінця грудня 1932 р. „Просвіта“ сплатила *57.145.89 зол. довгу* і крім того *48.602.21 зол.* відсотків. Словом за час від 1. VII. 1931 р. по кінець грудня 1932 р. сплатила „Просвіта“ *105.748.10 зол.* довгу з відсотками. З внутрішньої позички пішло на сплату *42.507.81 зол.*, а з парцеляції Утерець Вишнявських *63.240.29 зол.* Таким чином стан зобовязання „Просвіти“ виносив з днем 1. січня 1933 р. *640.119.24 зол.* З наведених даних виходить наглядно, що допомога для „Просвіти“ у виді внутрішньої позички потрібна тепер так само, як була потрібна минулого року.

І тому дивно, чому цей вогонь захоплення гаслом: „Поможім „Просвіті“ внутрішньою позичкою!“ — так скоро пригас. Нема сумніву, що треба його знов розпалити, треба його поширити на всі полоси нашого краю, треба його роздмухати в серцях усіх станів нашого народу: і в селян і в робітників і в духовенства і в інтеліґенції. Треба його підложити всюди і роздмухати так, щоби він горів безперервно аж до повного висанування „Просвіти“. Коли це не станеться, ціле громадянство може найтися колись несподівано перед дуже сумним та невідрадним фактом у нашому збірному житті. Тоді така акція, хочби й із незнать якою силою започаткована, моглаб уже не вдатися з тої простої причини, що булаб припізнена. Тому то її треба проводити основно в життя тепер і до того проводити послідовно та згідно з плянами, які розробила ще перед роком просвітня централя. У нинішніх важких і скомплікованих часах, при таких масових санаційних акціях як обговорена, не можна вдоволятися соломяними вогнями. Тут треба великих збірних зусиль і безперервної праці, треба вічного вогню, який постійно розгрівав би наш загал до гідних великого народу подвигів, обрахованих не на момент, але на довший час, аж до осягнення поставленої мети.

В. М.

СЕРЕДА 5. КВІТНЯ **Марія Сокіл** ЛЬВІВ Саля Муз. Т-ва Лисенка

1673 Зовсім нова програма. 1-2

Життева поліса — це не лише найпевніша льоката ощадностей, але й найкраща забезпека будучности Вашої і Вашої Рідні. Тому обезпечіться якнайскорше в одинокому

УКРАЇНСЬКОМУ ТОВАРИСТВІ ОБЕЗПЕЧЕНЬ НА ЖИТТЯ Й РЕНТИ

„КАРПАТІЯ“,

ЛЬВІВ, РИНОК Ч. 38 (власна камениця).

Між миром і війною.

Короткий погляд на установу Ліги Націй.

Женева, 29. березня 1933.

Як в Італії тільки і розмови, що про близьку війну, так у Швайцарії — особливо в місті Ліги Націй — всі вулиці до інтимних сальонів усі диспутують над справою розброєння. Дискутують, але рівночасно не забувають полагоджувати найновіші замовлення зброї... Це не жарт, що представники англійських воєнно-промисловців якось хвалилися „добрими інтересами“ саме підчас нарад у Женеві. Доси там побути кілька днів і пізнати пануючу атмосферу, як з дива не виходитимеш: якою облудою всесвіту є версайська Ліга з її декляративним завданням „дбати про мир і забезпечувати його“! Мимохіть відживають у памяті „мири“: турецько-грецький, французько-мароканський, японсько-китайський і — аби нам ніхто не закинув зневажливого відношення до менших — колюмбійсько-перуанський...

Ми ніколи не піддавалися женевським ілюзіям. Так само, як не погоджувалися ми з вязанням долі наших земель із „вирішенням“ чужинецькими великодержавами і як обурювалися на шукання деким нової орієнтації на сході, так само не могли приєднатись до надії, які може дехто зпоміж нашого громадянства привязував до Женеви, як судді відомих подій. Не студіювали ми докладно „цілей та організації“ женевських установ, бо досить було нам знати, що це союз держав, а не народів, і що в тому союзі переможці мають єдиний голос...

А проте навмисне вибрали ми на цей раз шлях через Женеву, щоби нам ніхто не міг закидати „виж там не були“...

Були! Радо оглядали гарно-положене місто над великим озером. Бачили в далечині величавий срібно-головий Мон-Блянк і встигли навіть пізнавати, яку погоду вішує він. Відвідували земляків і чужинців.

З приємністю пізнали родину „найстаршого еміґранта“, що ось вже чверть століття як залишив Україну. Подивляли його невсипущу і ріжноманітну працю чи то для здобуття засобів на істнування, чи то для пропаганди нашої національної недолі і наших змагань. Зазнайомилися і годинами диспутували з іншими українськими громадянами, яких чимало у Женеві, поглянули на тамошнє „Українське Бюро“, ділилися відомостями і вражіннями з Німеччини у гуртку українських студентів та відвідували ті установи, з якими доводилося колись працювати в ділянці допомоги молодим українцям, що з таборів у ріжних країнах розходилися по школах чужини.

Але найбільшу частину короткого побуту присвятили таки Лізі Націй.

У Секретаріяті чемно приймають. Леґітимації „Діла“ і чужинецьких пресових орґанів відкривають усі двері. Від француза до поляка, а від нього до німця. Всі вони стараються задовольнити бажання і цікавість. Не встигли ще розмовитися, як на столі зявляється книжка в українській мові: „Ліга Націй, її цілі та орґанізація. Призначено для вжитку учителів. Видано старанням Секретаріяту Ліги Націй. Женева 1931. Друкарня ОО. Василіян у Жовкві“... Соромно признатися, що не бачили і не знали ми досі цієї рідкої — бо офіціяльної! — публікації міжнародньої установи. А чемний урядовець, що і сам походить з України, підкреслює свою ініціятиву.

З пресовою картою за два дні без трудностів можна не тільки пізнати всі „кулюари“, але також бути на всіх відкритих засіданнях і говорити з ким до вподоби з учасників нарад.

Оглядати в тимчасовому будинку Ліги Націй нема чого богато. Хіба те, що саме тепер, коли відбувається конференція розброєння, у великих шафах-вітринах виставлено десятки тисяч петицій жіночих орґанізацій з усіх країн світа. Великими пакунками, у ріжних оправах, з ріжнокольоровими стрічками і написами мають

ці петиції промовляти до совісти політичного світу... Слабе враження! — Мало хто зупиняється коло тих вітрин...

Не дуже цікавляться і засіданням Ради, що має винести рішення в справі збройного спору між Колюмбією і Перу. Після відізду Мекдональда до Риму все втихло. Якщо і не всі „великі політики“ залишили Женеву, то всеж „престіж“ не дозволяє їм явитися на „другорядному засіданні“.

А в дійсності і далека для Европи сутичка перуанців з колюмбійцями через „коридор“, що його має Колюмбія в околицях Летиції на просторі 5.000 кв. км. — населення не більше 300 душ! — до Амазони, віддзеркалює в собі всю політичну сучасність і всі методи, якими послуговується Ліґа Пануючих... Нема ніякої ріжниці поміж китайсько-японським і колюмбійсько-перуанським спором. І в першому, і в другому випадку одна сторона має юридичні, а друга фізичні арґументи. Розуміється, що після осудження Японії не можна було сподіватися одобрення Перу. Зате і для Перу приклад Японії єміродайним: після одноголосного ухвалення резолюції, якою признано рацію Колюмбії, перуанський відпоручник складає гостру заяву і покидає засідання... Отже всі вдоволені: Перу має Летицію, Колюмбія рацію, а Ліґа Націй „врятувала мир“... На слідуючий день часописи приносять телеграми про гарматний вогонь і бомби літаків над берегами Амазони...

*

Чи приходиться нам сподіватися чогось з Женеви? — Марні надії! Гармат ми не маємо, літаків також — отже не можемо тріскати дверима... і наслідувати японців та перуанців. Держави ми не маємо, союзників також — отже не зможемо добути „рації“.

П. Кален.

Після розвязання Шуцбунду.

ВІДЕНЬ, 3. IV. ПАТ. Неділя пройшла у Відні спокійно, зате на провінції прийшло до сутичок. У Кнітенфельді в Стирії демонстрували соціялісти проти розвязання Шуцбунду, наслідком чого прийшло до бійки з гітлерівцями та інтервенції військових відділів. Кілька осіб є ранених. В Лібенав (Стирія) постріляно 5 осіб.

—o—

Румунія зброїться.

Як повідомляють із Букарешту, суботнішне засідання сенату протяглося до пізної ночі. Обговорювали військові замовлення в чехословацькій фабриці Сколи. В нарадах брало участь кількох ґенералів, які зазначили, що зроблені умови відповідають технічним запотребуванням армії. Промовляв теж шеф штабу з часів великої війни, ґен. Пресан, що запротестував проти закидів під адресою армії та зажадав негайного слідства, щоби вдержати належний престіж румунської збройної сили.

—o—

Б. гетьман П. Скоропадський не є масоном.

1. Лист Високопреосвященого Митрополита Андрія до гол. редактора „Діла“ В. Мудрого.

Головний редактор нашого щоденника дістав від Ексц. Митрополита Андрія такого листа:

Львів, дня 29/III. 1933.

Високоповажаний Пане Редактор,

Одержую від гетьмана Скоропадського письмо, якого відпис Вам пересилаю. Думаю, що наміром гетьмана було просити його опублікувати, хоч цього не каже.

З висловом моєї високої пошани

† Андрей

2. Лист б. гетьмана Павла Скоропадського до Високопреосв. Митрополита Андрія.

Берлін, дня 26/III. 1933.

До Його Ексцеленції Митрополита
Графа Андрія Шептицького
Львів

Ваша Ексцеленціє,

У числі 67 „Діла“ від 18/3, 33, у статті „670 рядків полеміки“ зазначено, що я належу до масонської організації.

Я не надавав би великого значіння тому, що пише про мене цей орґан та не дозволив би собі турбувати моїм листом Вашої Ексцеленції колиб вищенаведена стаття не зачіпала безпосередньо інтересів інших людей. На жаль, тому, що це так, я примушений заявити Вашій Ексцеленції, що я не є масоном ані ніякого спільного діла з масонами не маю та що ціла моя політика йде у розріз з масонською ідеольоґією.

Поручаючи себе Вашим Молитвам Святим, прошу Вашу Ексцеленцію приняти вислів моєї найглибшої до Вас пошани

Павло Скоропадський в. р.

* * *

Від Редакції: Оголошуючи ці листи, зазначуємо, що в названій статті ми цитували брошуру російського автора В. Свиткова п. н. „Масонство в русской эмиграціи къ 1. января 1932 г.“ (стор. 29). Треба надіятися, що б. гетьман П. Скоропадський потягне автора брошури до відповідальности за клевету. — В. М.

ОДИНОКА ПРАВДИВА УКРАЇНСЬКА ДОМАШНЯ КУХНЯ. СПЕЦІЯЛЬНІ УКРАЇНСЬКІ СТРАВИ. ЦІНИ ДУЖЕ ДЕШЕВІ. РЕСТОРАН І КАВАРНЯ „У Н І О Н“, ВУЛ. КОСЦЮШКА 1 (НАРОДНЯ ГОСТИННИЦЯ).

Виставка праць О. Кульчицької.

8. квітня у неділю в год. 12. вполудне відчиняється прецікава і високомистецька виставка праць нашої відомої артистки Олени Кульчицької у виставових салях Музею Наук. Т-ва ім. Шевченка.

Виставка охопить усю творчість мистця, яка була першим предвісником сучасної модерного західньо-українського мистецтва. Та і не тільки західньо-українського: О. Кульчицька зазначила впливи своєю творчістю і на Великій Україні, бо вона саме перша з галичан виставила у Києві та Полтаві на перших тамошніх українських виставках свої твори.

О. Кульчицька належить до наших винятково скромних мистців, її скромність не стоїть у ніякому відношенні до її праці, що відіграла не тільки мистецьку, але й педагоґічну ролю. У роках війни твори О. Кульчицької були відгуком наших національних настроїв; вони підтримували нас на дусі, вірно зазначували й відбивали траґедію української нації та реально показували ті чи інші сторони війни. У розвитку сучасного мистецтва твори О. Кульчицької були першими ластівками правдивого висококваліфікованого мистецтва, з очеркненим національним характером. На високім мистецькім рівні стоять її олійні твори, акварелі, і афорти, і дереворити, — навіть різьби. Розмах Кульчицької дозволив їй на кілька прецікавих полотен великих розмірів.

Асоціяція Незалежних Українських Мистців дістала від артистки згоду улаштувати виставку її праць, аби показати широким колам українського громадянства наглядні зразки з багатьох питань українського національного мистецтва, щасливо розвязаних нашою майстернею.

Саме тепер виходить велика монографія про творчість О. Кульчицької на Україні, — де її оцінили як великого нашого майстра. Асоціяція Українських Мистців у Львові випускає теж про неї люксусову монографію, яка дасть огляд її творчости з численними ілюстраціями. Виставка тріватиме місяць. Нема сумніву, що вона притягне до себе якнайширші кола нашого грмоадянства.

Даром

3 ЗНАМЕНИТІ НОЖИКИ ДО ГОЛЕННЯ „САЛЬФЕРС“ тому, хто купить 5 шт. за 1.— зол. тільки Перфумерія С. ФЕДЕРА, Львів, Сикстуська 7.

Почтові висилки відворотно.

Хто предложить цей вирізок отримає гарний дарунок.

ФЕЙЛЄТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 5. КВІТНЯ 1933.

П. КАРМАНСЬКИЙ.

Траґедія письменника Турянського.

Зима 1921 року. У двох-трьох віденських каварнях, спочатку в „Геррен-Каффе“ і в каварні „Централь“, а пізніше в каварні Ґрайлінґера, у кожній порі дня і вечора гомоніла українська мова, йшли завзяті політичні дебати, з другого боку розмови на літературні теми і родилися фантастичні пляни майбутнього української культури. Західна і наддніпрянська Україна на невтральному ґрунті створили кузню, в якій кращі репрезентанти обох українських, під ту пору ще зовсім розрізнених, культур виковували одну українську душу і засипали рів, що його викопала історія для „двох українських націй“.

Вірили, що диволяд радянської федерації ось-ось розсиплеться порохном; дожидали великих подій — усі: і наддніпрянці і галичани леліяли в серцях великі надії, дожидали великого моменту, у щирій постанові не повторювати помилок, які мали катастрофальні наслідки у першій дії української дієвої драми. Всюди помічалося холодне отверезіння, щораз більше опадали з української душі кайдани традиції рабства, Захід обмивав з нашого духа бруд азійського примітивізму і розхрістаности і перетоплював цього духа в моноліт з усіми атрибутами европеїзму.

В таку то пору появився на віденському ґрунті Осип Турянський, давній віденець і „запальник“ з головою, що була справжнім маґазином знання не тільки славянської фільольоґії, але й модерних европейських мов і літератур.

Приїхав з італійського полону, з розстроєними нервами і перечулений, а проте бадьорий, з великою вірою в недалеке ясне прийдешнє України і з тугою за якоюсь великою творчістю, з палом, який відомий тільки неофітам.

Попав між сорокату громаду еміґрації, де саме кристалізувалася одна душа, серед завзятих спорів, що зачіпали всі наші болячки, політичної, духової і естетичної натури, в момент найкритичніший у процесі народин одної української нації.

Ходив від гуртка до гуртка, прислухувався до політичних, нераз надто різких, спорів, до дебат про нове мистецтво, до мріянь про ґіґантичні подвиги в найближчому майбуттю, і запалювався мрією про свою ролю піонїра, бачучи перед собою безліч можливостей, бо знав, що має неабиякий духовий капітал у порівнанні з представниками наддніпрянської України, які щойно прорубували собі віконце до Заходу і засвоювали ледви елементи західньо-европейської культури.

Та й взагалі він уперше опинився в колі справжніх репрезентантів обох частин духової України, зійшовся з талантами, які мали вже стабілізовану ціну, і зрозумів, що не мусить соромитися свого літературного інкоґніто, від якого не звільняло його кілька дрібниць, які він опублікував перед війною, що до того зустрілися з неґативною оцінкою його суперника, д-ра О. Грицая.

І зародилася в ньому творча туга, ця вбивча недуга, яка виводить хворого з рівноваги і затроює його дні і ночі.

Фізичне виснаження, голод і безнадійність на дорозі до завтра, розбиті нерви, врешті оця нова недуга і свідомість скарбу великого знання, який дотепер скривався в його духовій потенції невикористаним — отсе те підложжя, на якому родився Турянський-письменник.

Під ту пору вся письменнича і журналістична громада, досі розріжнена кордонами, обєдналася під еґідою рухливого д-ра В. Кушніра в одну республику (тоді ще не розмежовану політичними напрямками) і раз у тижні сходилася на спільні читання і дискусії, а реальним результатом цього духового обєднання був редаґований д-ром Пісняческим журнал „Воля“.

Чи міг Турянський залишитися тільки обсерватором цього великого розмаху, в якому розхолітався дух тодішньої, ще молодої і бадьорої нашої еміґрації, тимпаче, що носив він у собі давно наболілу і вповні передуману концепцію своєї воєнної драми, могутньої жахливою дійсністю?

Лявіною викочувалися з душі Турянського брили дантейських епізодів, що складалися в цілість першого і единого його справжнього літературного твору „Поза межами болю“. Все те творилося потайки, бо автор ще сам не знав, чи він пише літературний твір, чи веде записну книжку pro domo sua, для втихомирення своєї підсвідомої творчої туги.

І коли твір en bloc був готовий, він зважився перечитати його О. Кушакові, який своєю тонкою психічною аналізою вникнув у суть твору і дав авторові свої цінні вказівки.

Та автор іще не мав певности, як йому дивитися на свою спробу. Прийшлося мені взолити його волю і при псевдо-чорній каві, в холодній третьорядній каварні, вислухати за одним махом цей твір у сирій формі і висловитися про нього.

Ніколи не забуду цього моменту, який, хто зна, чи не дав українському письменству нового жерця.

Голод у СРСР.

Взяв хліб із сплювачки.

Дотеперішній політичний секретар Льойда Джорджа, Гарет-Джонс перемандрував пішки велику частину України, випитував селян, що з усіх сторін СРСР, утікають до Москви. З достовірних джерел довідався, що пята частина населення Казакстану вимерла з голоду. Всюди на мандрівці чув нарікання: Нема хліба, мусимо вмирати. Навіть по колективах чув таке, а відвідав їх чимало. На очах комуніста, який запевечував, нібито в СРСР. лютує голод, один селянин, що їхав у тім самім вагоні, взяв шматок хліба зі сплювачки, який там був упав Джонсові.

В найближчих місяцях — каже Ґарет-Джонс — голод в европейській частині СРСР. іще збільшиться, а тепер уже він дорівнює голодові з 1921 року. Ґарет-Джонс відомий і поважаний в Льондоні, головно в політичних і журналістичних колах. Його давніші статті про СРСР., які він поміщував в анґлійській пресі після річного побуту в СРСР., уважають обективними й добре поінформованими. Що більшовицький уряд усякими засобами віддавна старався затаїти сумну правду про 140 міліонів сколективізованих селян, це вже відомо. Ґарет-Джонс звертає увагу, що закордонних кореспондентів від довшого часу не пускають у глибину СРСР.

—o—

Франція і плян чотирьох держав.

ПАРИЖ, 3. IV. ПАТ. Француський уряд заявиться в найближчому часі в справі пляну Муссолінія. Частина преси, що вже тепер зясовує своє становище, пише, що Франція не занедбає нагоди зблизитися до Італії, одначе відкидаючи систематично всяку ініціятиву, що може викликати акцію, небезпечну для Франції, Малої Антанти, Польщі та Союзу Народів. „Пті Журналь“ пише: „Франція не може і не хоче зірвати звязків, які лучать її з М. Антантою та Польщею. Одначе річ ясна, що коли чотирьом великим державам удасться знівелювати ріжниці поглядів на шляху до пацифікації Европи, то буде дуже важний крок. Задля цього треба усунути всяку іншу процедуру, ніж передбачену пактом Союзу Народів. Сумнівна річ, чи погляди Франції, Анґлії й Італії у тій справі такі ріжні — кінчить француський щоденник.

—o—

По широкому світі.

— Проф. Айнштайн приняв пропозицію викладати в бельґійських університетах.

— Радянська влада ствердила, що саботажники знищили 70.000 тракторів.

— В Шикаґо на домагання місцевих поляків зняли з афіша протипольський фільм п. н. „Польський терор“.

— Болгарські міродатні чинники домагаються виключення комуністичних послів з парляменту.

— Ви дали мені життя — говорив Турянський, ясніючи радістю, — коли є запевнив його, що у перечитаному добачую матеріял на першорядний мистецький твір, подаючи водночас деякі думки, як перевести остаточну його обрібку. — Аж тепер я знаю, що до чогось годжуся, та що моє життя не зайве. Я переродився і відчуваю у собі молодецьку силу.

Від того моменту Турянський зі своїм твором не розлучався і водно переробляв його, доповнював, цизелював, бо його амбіції пішли поза межі пересічного письменника. І як цей твір вріс у душу автора, видно з того, що він не мав змоги читати його комусь, щоби плач не затискав йому глотки.

Та треба підкреслити, що надмірний пієтизм автора до своєї первородної дитини цій дитині пошкодив. Автор, перетворюючи його безліч раз і водно його доповнюючи, пошкодив гармонії конструкції новелі і перевантажив її надміром декоративних елементів.

З тої пори Турянський увійшов як рівноправний громадянин в мистецьку українську республику, а вкупі з тим почалася життєва траґедія письменника як людини.

Здається, не було у нас письменника, який би у такій мірі апотеозував свою професію і витягав з цього титулу такі далекосяглі прероґативи в буденному житті.

А якщо взяти на увагу наше відоме легковаження загалом духових цінностей і їх творів, то легко зрозумілою стане для нас траґедія Турянського, Турянського-письменника, яка вбила Турянського-людину і то людину, що блукаючи „під облаками“, ніколи не навчилася штуки ходити по землі.

Для Турянського його народини як поета були справді траґічні і в наслідках фатальні.

З природи й техніки.

ПРОЄКТ ТРАНСАФРИКАНСЬКОЇ ЗАЛІЗНИЦІ.

У добі нинішньої кризи щораз частіше повторяється на економічних конференціях, які радять над нинішньою ситуацією, слово: „Африка“, частина світа, що має 4 мешканців на квадратний км., величезні мінеральні багацтва, невикористані енергетичні засоби, знаменитий терен для великих рентовних інвестицій, все те, що могло би дати працю сотням тисяч безробітних і збут для промислових продуктів Европи. Тому, що Африку оминули великі еміграційні хвилі, треба її нині вважати новою, найближчою еміграційною областю, яка має тим кращу будуччину, що саме користаючи з найновіших здобутків знання і досвіду, вона починає своє життя

Віссю, довкола якої обертається комплекс економічних проблем майже цілої Африки, на якій опирають свої передбачування економісти, торговельники і промисловці, є проєкт безпосереднього залізничого получення берегів Середземного моря в Альжирі з Капштадтом на півдні Африки, дороги, яка зближить середущу Африку до Европи, щоби прийняти масу людей і продуктів. Саме в Африці, де довжина берега є в порівнянні з поверхнею суші дуже мала, де відчувають брак добрих природних пристаней, може така комунікаційна лінія відіграти величезну ролю.

Ця залізнича лінія, що йтиме з півночі на південь, получить своїми відногами здовж Середземного моря Порт Саїд над Суецьким каналом з містом Танжером біля Гібральтарського проливу та з европейськими залізницями, а також перетинаючи осево Африку, повяже істнуючі вже залізничі лінії, що лучать глибину африканських кольоній з морем. Бачимо, що значіння такої залізничої сітки буде величезне: чейже ніхто не буде сумніватися, чи потрібна залізниця, яка получить 100 міліонів чорних тубильців з трьома міліонами европейських кольоністів, яка кількаденною подорожею заступить кількатижневу і тимсамим зблизить краї високої культури з тими, де досі не дійшла цивілізація.

Сама думка осевого залізничого шляху через Африку не є новою концепцією: здійснили її вже частинно анґлійці в своїх східноафриканських кольоніях, одначе ця лінія обмежена до малої частини Африки. Частина проектованої трансафриканської залізниці, саме транссагарійська залізниця, є напередодні реалізації. Буде вона величавим памятником новітньої техніки, що використає на Сагарі при дуже трудних експльоатаційних умовинах усі новітні здобутки знання. Багато людей уважає проект транссагарійської залізниці неосяжним. Розуміється, труднощі будуть; до них належать: великий простір, клімат і пісок. Одначе інжинірі цього не бояться. Чейже вже в 1862 р. американці вибудували славну „пацифічну“ залізницю довготи 3000 км. через Неваду, пустинний стейт у західній частині Злуч. Держав П. А., через Велике Солоне Озеро та недоступніші від Альп Скелисті Гори. Саме тепер будують панамериканську залізницю, що получить Канаду на півночі з Арґентиною на півдні. 11.300 кільометрів цієї лінії вже виконали. В Австралії істнує трансавстралійська залізниця, що лучить Фріментль у південно-західній Австралії з Порт-Авґуста в південній Австралії та перебігає 1700 кільометрів через пустиню Вікторії.

Декілька обставин сприяє будові трансагарійської залізниці, а саме в місцевості Кенадса в полудневo-східній частині француського Марока відкрили недавно великі поклади вугілля. З цього вугілля можна буде витворювати електричну струю, якою можна буде порушувати електричні поїзди транссагарійської залізниці. На другім кінці цієї залізниці водні сили ріки Ніґру сповнять те саме завдання.

Щодо товарообміну трудно уявити собі, щоби трансафриканською залізницею їхали транспорти з Середземного моря до Капштадту. Зате певна річ, що між поодинокими краями розвинеться сильний товарообмін. Нпр. Альжирія просто не має нині що робити зі своїм вином, яке є поважною загрозою для тієї продукції в метрополії (Франції). Однак ця небезпека мине тоді, коли це вино буде можна перетранспортувати у ваґонах-цистернах до посілостей над берегами Ґінейського заливу. У Судані і над берегами озера Тсад годують тубильці величезні череди скоту, який не має збуту. Зате ціле побережжя ґінейського заливу і Француська Рівникова Африка (француська кольонія між бельґійським Конґом і давнім німецьким Камеруном) не мають зовсім мяса. Судан, Ніґерія (англ. кольонія при устю Ніґру) і Горішня Вольта (француська кольонія на півночі від давньої німецької кольонії Того) переслали би транссагарійською залізницею до Европи морожене мясо, кукурудзу, ростинні олії і товщі, бавовну, кавчук, шкіру і т. п. З Европи приїхало би до Африки сконденсоване молоко, мучні продукти, скло, одяги, вироби залізного промислу. Альжирія і Мароко стали би тоді головними доставцями Француської Західньої Африки (південно західньої частини Сагари). Особливо Мароко могло би доставити при помочі своєї залізничої відноги від пристані Аґадір над Атлянтійським Океаном Суданові і Тсадові сушених і солених риб, овочів та ярини.

Праця для здійснення цього велитенського пляну, одного з найбільших технічних підприємств сучасности повинна початись уже в найближчій будуччині.

НОВИЙ РІД АКУМУЛЯТОРА.

Досі уживають в електротехніці акумуляторів двоякого рода: оловяного з електромоторною силою 2,1 вольтів (винахід француза Фора) та залізно-ніклевого з електромоторною силою 1,6 вольта (винахід Едісона). Цей останній акумулятор досить дорогий; його видатність (себто відношення праці, яку дістаємо з акумулятора, до праці, потрібної, аби акумулятор нарядити) рівна 50 відсоткам. Видатність оловяного акумулятора значно більша (76 відсотків), зате він незвичайно вразливий. Треба теж зважити, що при оловянім акумуляторі маємо до діла з сірковим квасом, який атакує велику кількість субстанцій.

На днях удалося французові Франсуа Буазіє сконструувати новий тип акумулятора, який має бути значно ліпший від обох попередніх. Анодою нового акумулятора є валець з угля; катодою цинкова бляха. Електролітом є розчин цинкового йодяку.

За даними центральної лябораторії електричности в Парижі видатність цього нового йодового акумулятора рівна 70—80 відсотків себто більша від видатности обох попередніх акумуляторів. Зате його електромоторна сила менша, бо має тільки 1,2 вольта. Нові акумулятори виробляє француська спілка Етерн і то в ріжних формах. Прикладення найде йодовий акумулятор у радіотехніці та електричних льокомотивах. **А. Л.**

Ліквідація майна 6. російських емеритальних кас.

ВАЖНІ ПОСТАНОВИ ДЛЯ СЛУЖБОВИКІВ КОЛИШНІХ РОСІЙСЬКИХ ДЕРЖАВНИХ УСТАНОВ.

У Вістнику Державних Законів ч. 21 з дня 29. березня 1933 р. під поз. 146 оповіщено важний для службовиків колишніх російських державних інституцій закон про ліквідацію майна емеритальних кас, кас забезпечення, запомогово-щадничих і інших кас службовиків колишніх російських державних установ. Майно кожної каси, положеної на території польської держави, підлягає окремій ліквідації.

Ліквідацію переведе окрема ліквідаційна комісія для справ колишніх російських емеритальних кас. Комісія устійнить актива і пассива кожної каси зокрема.

Речинець зголошення претенсії.

Коли ліквідаційна комісія устійнить, що одна із вичислених вгорі кас має на терені польської держави майно, рішить приступити до ліквідації майна тої каси. Така постанова має бути оповіщена в „Моніторі Польскім“. **Впродовж 3-х місяців** від дати „Монітора Польского“, в якому находиться оголошення про ліквідацію майна даної каси, прислугуватиме інтересованим особам **право зголошення** своїх претенсій. Особи, котрі зголосили свої претенсії до бувшого Ліквідаційного Уряду на підставі розпорядку Ради Міністрів, оповіщеного в „Моніторі Польскім“ чч. 145 і 146 з 1. і 2. липня 1920 р., або до Міністерства Скарбу (на основі розпорядку міністра скарбу з 16. березня 1929 р. В. З. Д. ч. 21 поз. 217) не є обовязані наново зголошувати своїх претенсій.

Доказ претенсії.

Заінтересовані особи мають у зголошеннях доказати: 1) свою державну приналежність, 2) підставу претенсії, 3) висоту претенсії.

Якщо зголошена претенсія викликує сумніви, Комісія обовязана заінтересовану особу про це повідомити та визначити їй речинець для доповнення доказів, при чому речинець цей не може бути коротший як 30 днів від дати доручення повідомлення. Незложення в цьому речинці домаганих доказів може спричинити віддалення претенсії. У виімкових випадках Комісія може цей речинець продовжити.

Які претенсії треба зголошувати?

До Ліквідаційної Комісії мають заінтересовані особи зголосити свої претенсії щодо 1) невиплачених емеритальних вкладок, зложених у поодиноких касах чи щодо належних а невиплачених емеритур. 2) щодо умов обезпечення, заключених з емеритальною касою.

Державний скарб перейма належности щодо невиплачених емеритальних вкладів, зложених у тих касах, оскільки ті належности прислугують особам, що мають право до емеритального забезпечення з фондів державного скарбу.

Право відклику.

Особі, якій відмовлено зовсім або частинно її домаганню, прислугує право виступити зі судовим позвом в Окружнім Суді у Варшаві проти ліквідованої каси в двомісячнім речинці від дати доручення оречення. Недодержання цього речинця внесення судового позву спричиняє вигаснення претенсії.

На випадок, колиб ліквідоване майно даної каси, яке находиться на території польської держави, не вистарчило на повне покриття претенсії її учасників, мають заінтересовані особи право доходити решти своєї претенсії з іншого майна тої каси, яка находиться поза межами польської держави.

Як поводитись перед Ліквідаційною Комісією, про це кажуть постанови розпорядку Президента Річипосполитої з дня 22. березня 1928 р. про адміністраційне поступовання за виїмком речинців, які нормує окремо згаданий закон.

Пос. д-р Степан Біляк.

Відповідь посла Яворського „Новому Часові“.

До „Нового Часу“ вислав один з партійних противників УНДО допис, в якому невірно представив хід наради, відбутої дня 19. III. ц. р. в Золотниках.

В тому дописі подав дописувач, що я на нараді сказав таке: Не читайте „Нового Часу“, „Нашого Прапору“, „Народньої Справи“, „Комара“ та „Дзвіночка“ (!), бо це приватна власність одної особи, це є Тиктора, який воює і хоче створити нову політичну національну партію „Палiївщину“ (чому не „Тикторівщину“?), пише небилиці про Дашкевича, Лути і хоче увести в наш народ партійність.

Ті дійсно небилиці так сильно обурили п. Тиктора, що він припоручив одному зі своїх редакторів написати на мене статтю, яка появилася в „Новому Часі“ з 1. IV. ц. р.

На форму і зміст її, яка є звичайною лайкою, не думаю реагувати, бо вона мене не денервує, а більше говорить про спосібности її автора та культурність морально відповідальної за неї особи. Тому не мене, а себе в новому світлі представив „Новий Час“.

А, що причиною нападу на мене був страх п. Тиктора за передплатників, то для його успокоєння заявляю:

„Новий Час“ з дня 1. IV. 1933 помістив велику статтю п. н. „З діяльности одного посла і вічного кандидата“, в якій між іншим напав на мою особу за те, немов би то я на довірочній нараді УНДО в Золотниках дня 19. III. ц. р. мав взивати присутніх, „щоби не читали „Нового Часу“, „Нашого Прапору“, „Народньої Справи“ і „Дзвіночка“, бо це приватна власність одної особи, це є п. Тиктора і т. д.

На обидливу лайку „Нового Часу“ не буду відповідати. Натомість в імя правди стверджую, що все написане про мій виступ проти преси п. Тиктора є звичайною неправдою. Натомість є правдою, що я вияснював становище партії до „Лугів“ згідно з ухвалою Центрального Комітету при тій нагоді порушив становище до тієї справи інших угрупувань та преси п. Тиктора. Відносно неї я заявив, що та преса не є пресою нашої партії, і тому від неї не можемо вимагати, щоби вона писала в імя партійної дисципліни тимбільше, що дехто з її співробітників є навіть членом радикальної партії.

Виступ „Нового Часу“ проти мене є для мене тимбільше незрозумілий, що ще дня 27. II. ц. р. я заявив п. Тикторові і Боднаровичеві, що все написане дописувачем про мій виступ проти преси п. Тиктора не відповідає правді і ще того дня я обіцяв п. Тикторові дати всякі вияснення про мою промову і особу дописувача найдалі до полудня 1. квітня ц. р. До того часу оба ті панове зобовязалися не робити ніякого вжитку з допису.

Даного приречення п. Тиктор не додержав і тому я взиваю п. Тиктора до спільного вияснення справи. Коли виявиться, що в „Новому Часі“ написана про мене правда, я зложу на Українських Інвалідів 200 зол., коли ж виясниться, що це є неправда, то таку суму нехай зложить на Українських Інвалідів п. Тиктор.

Олекса Яворський, посол.

В справі християнського мирового конґресу.

Велике заінтересування в політичних колах викликав проект Льойда Джорджа скликати в Римі міжнародню мирову конференцію усіх християнських церков під проводом папи. Проект знайшов голосний відгомін серед англійських протестантів. Офіційний орган нонко-формістів „Брітіш Віклі“ підтримує цю думку а секретар міжнародного товариства, що підтримує мирові ідеї, заявив, що весь християнський світ підтримає без сумніву цілим серцем цю акцію, якщо папа дасть до неї почин.

—o—

Що чувати в Німеччині.

ПРОТИЖИДІВСЬКИЙ БОЙКОТ В ПРАКТИЦІ.

З Берліна повідомляють, що бойкотові афіші й написи на жидівських склепах залишили із суботи також і в неділю. Написи на жидівських склепах звучать: „Я жид, не купуйте у жидів“. Якщо в середу бойкот має повторитися, на всіх жидівських підприємствах мають бути вивішені написи: „жид“, а на склепах німецьких: „німець“.

ПЕРЕД ЛІКВІДАЦІЄЮ ПРОТИЖИДІВСЬКОГО БОЙКОТУ.

БЕРЛІН, 3. IV. ПАТ. Голова протижидівського бойкотового комітету в Німеччині, Штрайхер заявив у Мінхені, що на його думку націонал-соціялісти не будуть продовжувати в середу дальшої бойкотової кампанії. Не легко було зробити уступки, але Гітлер може перевести свій плян тільки постепенно. Німці зміркували, що їх принціпіяльним ворогом є жиди. Недалекі часи, коли право заборонить мішані подружа жидів з німцями. В розмові з послом Альбрехтом Штрайхер заявив, що якби бойкот треба було вести дальше, то прийшли би далекосяглі господарські наслідки.

ДОМАГАЮТЬСЯ ЗВОРОТУ НІМЕЦЬКИХ ЗЕМЕЛЬ.

БЕРЛІН, 3. IV. ПАТ. У Цвайбрікені націонал-соціялісти зробили велику демонстрацію за поворотом до республіки пограничних полос Саари і Пфальцу. В демонстраціях взяли участь делегати націонал-соціялістичної організації з околиці. Відділи з басейну Саари виступили в цивільних одягах. В поході несли транспаренти з написами, що домагалися відобрання басейну Саари. Промовці зверталися з закликом до населення, щоби видержали, бо незабаром прийде рішення.

ВИКИДАЮТЬ ЖИДІВ.

Зїзд всенімецького союзу аматорів боксерів у Берліні рішив, що членами союзу не можуть бути жидівські союзи та що суддями не можуть бути жиди. На будуче участь у міжнар. бокс. змаганнях за мист. Німеччини можуть брати тільки німці. Присутній на зїзді делегат міністерства Райхсвери заявив, що бокс буде введений до Райхсвери як обовязковий предмет. Вже цього року відбудуться військові мистецтва в боксі.

Бюро Конті заповідає, що в найблищому часі пруський міністр справедливости звільнить чотирьох жидів з їхніх обовязків аж до остаточного законного управильнення нотаріятів в Німеччині.

ЗГІДНО З ДЕМОКРАТИЧНИМИ ПРИНЦІПАМИ.

„Берлінер Таґеблят“, видаваний жидівським підприємством, оголосив заяву головного видавця Карла Фетера, що у звязку з останніми подіями в Німеччині змінює політичний напрям щоденника. Заява стверджує, що національна революція спричинила велику переміну у внутрішньому житті Німеччини і приневолила видавництво поставитися позитивно до сучасного режиму. Згідно з демократичними принципами часопис буде шанувати волю народу, яка найшла вислід у подіях останніх днів.

НЕВДАЛИЙ ЗАМАХ.

ГАМБУРҐ, 3. IV. ПАТ. Доконано тут револьверового замаху на зворотничу станицю. Стріли вибили шибу, однак дижурний урядовець, що належить до націонал-соціялістичної партії, вийшов із замаху цілo. На думку поліції це акт терору комуністів супроти гітлерівця.

НІМЕЦЬКІ ЖИДИ В БЕЛЬГІЇ.

БРЮСЕЛЬ, 3. IV. ПАТ. Щодень переходять жидівську границю німецькі жиди, ратуючи своє добро. Німецьке посольство в Брюселі оголосило в пресі комунікат, заперечуючи вістку про переслідування жидів у Німеччині.

НОВА ВОЄННА ФЛЬОТА.

Минулої суботи, як повідомляють з Берліна, спустили на воду перший після війни збудований панцирник „Дойчлянд“. Одночасно у воєнному порті у Вільгельмсгафені спущено на воду другий після війни збудований панцирник „Б“, названий іменем адмірала Шеєра, що командував німецькою фльотою під Скаґераком.

БОМБОВІ ЗАМАХИ.

БЕРЛІН, 2. 4. ПАТ. У суботу й неділю в Гамбурзі виконали два бомбові замахи. Під памятником Бісмарка підложили пакет вибухових матеріялів, та поліція заздалегідь усунула його. До льокалю штурмовців невідомі люди вкинули 3 бомби. Одна вибухла та знищила уладження. Жертв у людях не було. Поліція арештувала 11 осіб.

ЗАБОРОНА ДАВАТИ ЖИДАМ ЗАМОВЛЕННЯ.

КЕНІҐСБЕРҐ, 3. 4. ПАТ. Бурмістр міста Кеніґсберга заборонив убивати худобу на основі жидівських рел. приписів і зарядив, щоби міські установи та підприємства не давали замовлень жидівським фірмам.

ХОТІЛИ ВИТРОЇТИ ГІТЛЕРІВСЬКІ ВІДДІЛИ.

ЕСЕН, 3. 4. ПАТ. Дісельдорфський „Фолькспароле“ повідомляє, що комуністи хотіли витроїти гітлерівські відділи в Дісельдорфі. Мали це виконати так, що комуністи хотіли всипати до страв у гітлерівських кухнях ціянкалі. Більшу скількість тієї отруї найшли та сконфіскували.

СІЯМСЬКИЙ КОРОЛЬ РОЗВЯЗАВ ПАРЛЯМЕНТ.

БАНҐКОК, 3. 4. ПАТ. Побоюються тут заворушень з того приводу, що король розвязав Нац. Зібрання та покликав до життя нову державну раду. Вона правитиме аж до переведення нових виборів до Нац. Зібрання. Розпорядок цей видано у звязку із скріпленою комуністичною акцією.

І В ПІВД. АФРИЦІ БОЙКОТ.

ЙОГАНІСБУРҐ, 2. 4. ПАТ. Великі жидівські фірми в півд. Африці почали бойкот німецьких товарів.

Японія поза Союзом Народів.

ТОКІО, 3. IV. ПАТ. Японський премієр Сайто заявив на пресовій конференції, що Японія, хоч виступила зі Союзу Народів з причини Манджурії, всетаки признає конечність міжнародньої співпраці з іншими державами над утреваленням миру та добра людства.

—o—

Швайцарія проти жидів.

БЕРН, 3. 4. ПАТ. Швайцарська влада видала розпорядок не допускати до того, щоби жиди, які приїздять із Німеччини, на постійно поселювалися в Швайцарії. Вони мають право лише на часовий побут. Всякі зарібкові заняття, закуповування нерухомостей, основування торговельних підприємств, приступлення до торговельних спілок — жидам заборонені. Поліція має приказ негайно інтервеніювати на випадок нарушення повищих приписів і виселювати винуватців зі Швайцарії. Розпорядок швайцарського уряду мотивують перетяженням ринку праці в Швайцарії.

—o—

ПРЕДСТАВНИКИ ВЕЛ. БРИТАНІЇ НЕ КИДАЮТЬ МОСКВИ.

ЛЬОНДОН, 3. 4. ПАТ. Райтерова аґенція повідомляє з міродатного джерела, що неправдивою є вістка, нібито представники В. Британії приготовляються до виїзду з Москви.

—o—

ВЕРСАЙСЬКИЙ ТРАКТАТ — ЯК ШКІЛЬНИЙ ДАРУНОК.

ЕСЕН, 3. 4. ПАТ. Ученики, які ц. р. покінчать народню школу в Надренії, дістануть замість, як досі книжечок про ваймарську конституцію, версайський трактат із коментарем, як спомин із побуту в школі.

На свята! На свята!
ГЕФЛІНҐЕРА чоколяда до тіст і тортів
ГЕФЛІНҐЕРА Баранки і Писанки чоколядові.
ГЕФЛІНҐЕРА галяретки, овочі і марципани.
до прикраси тортів, люкер, горіхова і мігдалова маса.
—:— Можна дістати скрізь. —:—
ФІРМОВА КРАМНИЦЯ ВУЛ. РУТОВСЬКОГО 8.

СТРАЙК СКЛАДАЧІВ.

ВИЛЬНО, 3. 4. ПАТ. Вибухнув тут частинний страйк складачів, що належать до професійного союзу друкарів. Складачі домагаються підвишки платні. Хоч є страйк — часописи вийшли за виїмкою одного.

Українці у Світовій Виставі в Шикаґо.

(Присилка експонатів.)

У звязку з нашим оголошенням в українській пресі у справі присилки експонатів на Світову Виставу в Шикаго подаємо ще до прилюдного відома, що речинець для присилання експонатів *продовжений до 10. квітня 1933.* На кошти транспорту й обезпечення експонатів треба надіслати по 5 зол. за кожний кільограм ваги експонату. (Неповна вага кільограма числиться за повний кільограм). Інші умовини для присилки експонатів лишаються незмінені.

Комітет Допомоги Українській Корпорації Світової Вистави в Шикаго.

Львів, Ринок 10. II. пов.

НОВИНКИ

— **Загальні Збори кооперативи „Священича Санаторія“** відбудуться у вівторок дня 4. квітня н. р. в год. 5. попол. в канцелярії Митрополичої Консисторії пл. Юра ч. 5. — **Надзірна Рада.**

— **Приймаю як давніше в моїм Заведенні при вул. Сикстуській ч. 17 від 9—1 і 3—6. Насс. 1-3**

— **Взуття купуємо в „КОМЕТІ“.** Купуючи в „Кометі“ даємо працю і заробіток нашим реміснцикам. Свій до свого і по своє! 10-?

— **Першорядна кравецька робітня А. Дуфанця,** Львів Пасаж Миколяша, II. пов., напроти кіна „Утіха“. Власні матеріяли на складі. Ч. тел. 87-41

— **Страйк орхестри у львівській опері.** Ті, що прийшли в останню неділю до Великого Театру у Львові на виставу опери „Кармен“, були заскочені страйком орхестри, яка відмовилася грати з огляду на залеглу виплату платень. Вистава всетаки відбулася — при супроводі двох фортепянів, на яких грали два корепетитори опери. Диригували виставу на переміну, чергуючись по кожній дії, п. Должицький і п. Антін Рудницький. Цікаво, що з численної публики, яка вщерть виповнила салю, лише один глядач зажадав звороту білету. Дирекція опери заповідає, що вестиме надалі вистави без огляду на становище орхестри.

— **В справі виїзду до Франції.** Між листами, які одержує Т-во Опіки над Українськими Емігрантами із запитами куди можна виїхати, є найбільше запитів про Францію. Всі є тої думки, що з весною, коли зачнуться у Франції полеві роботи, певно зачнуть спроваджувати до тих робіт чужинецьких робітників. Так воно було колись, перед роками, коли десятки тисяч людей приїздило до Франції і всі там діставали працю. Це минуло. Сьогодні границі Франції замкнені перед допливом робітників з чужини. Спричинило це велике безробіття у Франції, яке наслідком допливу нових осіб ще більше зросло би. Нате, щоби з весною могли виїхати транспорти рільних робітників, нема найменшої надії. Виїзд до Франції можливий під сучасну пору лише на основі контракту праці. Про контракт старається французький господар і його мусить потвердити французька влада і польський консулят. Хто не має контракту праці, не повинен робити ніяких заходів на виїзд.

УКРАЇНЦІ!

КУПУЙТЕ ТОВАР ТІЛЬКИ У ФІРМАХ, ЩО ОГОЛОШУЮТЬСЯ В УКРАЇНСЬКІЙ ПРЕСІ.

— **Хто виграв на льотерії?** В 23-ім дні тягнення Клясової Льотерії впали виграні на такі числа: 15.000 зол. на ч. 78767, 147313; 10.000 зол. на ч. 50073, 127361; 5.000 зол. на ч. 21667, 44783, 115326, 116862; 2.000 зол. на ч. 5923, 11395, 27330, 31888, 43573, 56835, 57668, 67490, 94861, 129053, 133209; 1.000 зол. на ч. 537, 1525, 8095, 8951, 14558, 19048, 24643, 24921, 32929, 39461, 43140, 69959, 77579, 81913, 89192, 90148, 93527, 109196, 109199, 117239, 128687, 139767, 141438, 144099, 144464, 146759, 146890, 146912, 147237.

— **Скаженина серед собак** шириться в Коломийщині. Випадки скаженини стверджено в Печеніжині, в кількох селах, а навіть в самій Коломиї. Адміністраційна влада видала відповідні санітарні розпорядки.

— **Згорів Народній Дім.** В Овкборні, в Манітобі згорів український Народній Дім вартости 1 тисяч долярів. Причиною пожежі була мабуть несторожність.

— **Бандитський напад.** На дорозі біля Волошиці пов. Самбір незнані люди напали на 22-літнього Івана Хомина і побили його колами по голові та плечах. Хомин упав без памяти на землю й аж після довшого часу кількох прохожих принесли його до села, де він незабаром помер. За напасниками глядає поліція.

— **Зять убив тестя.** До львівського шпиталю привезли 52-літнього Андрія Жовніра, господаря з Городиславич пов. Бібрка, що незабаром помер наслідком побиття своїм зятем Федем Петришином. Арештований зять зізнав, що тесть напаствував часто його жінку а свою доньку з еротичними намірами. Останнього вечора, коли Петришин вернув з роботи до хати, застав свою жінку заплакану. Довідавшись в чому діло, вдарив тестя лопатою по голові, ранячи його тяжко.

— **Розбишацька виправа на чужу комору.** До комори Мих. Ламанця, господаря в Липю пов. Турка закралися в ночі злодії. Господар, збудившись наслідком підозріного гомону на подвірю, вийшов з хати, та ледви зробив кілька кроків, як дістав залізною штабою по голові. Одночасно впав стріл, що ранив його шротом в обі ноги. Злодії втікли, а раненого господаря в тяжкому стані відставили до шпиталю в Турці.

— **Ріжні вістки.** У Львові засудили на 9 місяців вязниці за шантаж і фальшиві зізнання Марію Місан-Козіцьку, що подала себе за бувшу секретарку Сталіна. — В Заболотові коло Снятина 65-літний Ол. Кальський вскочив до потягу підчас руху так нещасливо, що впав під колеса і згинув на місці.

— **Адвокат д-р З. Ніжанковський в Дрогобичі,** назначений з уряду оборонцем Володимира Пенькова, бувш. поручника УГА., якого окр. суд в Самборі засудив у лютім 1931 р. на 15 літ тяжкої тюрми за доконане вбивство 2 осіб польської національности в дні 6. грудня 1918 р. в селі Коневі (на хирівськім фронті) і за застрілення в місяці травні 1918 р. в Калуші Н. Н. незнаного з імени і назвиська підстаршини УГА — звертається з проханням, щоби всі особи, які мають інформації в повищій справі, а які потрібні йому в ціли відновлення процесу на користь засудженого, зверталися до нього. Зокрема залежить на адресі бувш. старшини УГА: сотника Федика, поручника Міхура і поручника Хухри, які в грудні 1918 р. були на хирівськім фронті.

— **Музей „Бойківщина“ в Самборі** мав від 31. грудня 1932 р. до 31 березня 1933 р. 82 катальогові числа приросту до ч. 2.569 включно. Предметів (не числячи дублетів) прибуло 535. В поодиноких відділах прибуло предметів: палеонтольогія 2, мінеральогія 6, старі памятки 3, археольогія 13, етнографія 140, побутова старовина 3, печатки 6, відзнаки 1, монети 6, портрети 6, світлини 12, кліші 35. Бібліотека й архів: книжки 156, журнали й часописи 568, рукописи, перґаміни 4, старі документи 76, афіші 42, мапи, атляси 5. Жертводавцями були пп.: Бережанський Б., Борковська, Белецька Я., Бачинський М., Воюшинський Т., Верховський Т., д-р Гуркевич В., о. Дашо С., Дерфлерівна А., д-. Кобільник В., Кобільник О., Кордубова М., д-р Княжинський А., Калужняцький Д., рад. Кучера А., рад. Козбур І., о. Канда Г., Козак Б., Кульчицький-Вєчко І., Кульчицький-Гуеш Г., Кишакевич О., Лящецька О., Лядежинський Р., Лівар М., Мартинякова М., д-р Максимчук, Матківський Н., Ніклящівна К., д-р Німчук І., Нац. Музей, Н. Т. ім. Ш., інж. Озаркевич І., Петришин О., Пасічняк І., Пашко В., Прупова М., д-р Пастернак Я., Пласкач Р., Пласкач В., Рабій С., Рожанковська М., Рогуцька І., д-р Рогуцький І., Сенетова А., д-р Скорик М., Сорока М., Тарнавський Н., Филипчак І., Филипчаківна Д., Фішман М., радн. Хиляк В., інж. Храпливий Е., Ярош М., д-р Ямка Р.

— **Замісць балів на Рідну Школу** зложили отсі Вп. Громадяни (в зол.): д-р Дурделло Евг. 15, о. Рудь Степан 8, д-р Дичок Василь, Поморяни 5, д-р Жуковський Андрій, Підволочиська 5, мгр. Максимович Володимир, Пулави 5, д-р Панчишин Маріян 5, митр. Шептицький 5, Чепіль Василь, Підбуж 5, д-р Цимбалістий Павло 5. Хто черговий?

— **У передсвяточнім часі**, в часі інтенсивніших закупів, правдивою несподіванкою є для пань відчинений Відділ світової фірми A. G. B у Львові при вул. Леґіонів 13. На складі будуть постійно найсвіжіші матеріяли, які дотепер могли ми купити лише у Варшаві, Лодзі і Познані. Париська централя фірми з власними фабриками у Ліоні, Мілюві і Тераррі дбає постійно про перше місце на ринку шовків і вовни.

—o—

З театру.

ВЕЛИКИЙ МІСЬКИЙ ТЕАТР: **„Fräulein Doktor“**, фактомонтаж на 6 дій **Юрія Тепи.**

Автор — спікер львівського радія. Тема — правдива історія життя славної німецької шпигунки Марії Анни Лессер, що відограла величезну ролю в останній війні. Песа нагадує неодну сензаційну фільму (напр. одна дія, де шпигунка переодягнена за сільську дівчину пригадує сцену із відомої фільми „Х 27“ з Марленою Дітріх), а проте не тратить нічого на своїй живучости. Дуже добре використані моменти із психольоґії морфіністки. Дії недовгі, ядерні, зведені до необхідних діяльогів. Песа має фактично тільки одну справжню креацію — заголовної героїки, але це глядачеві вистачає. Сама її постать кипить повним внутрішнім життям і має чимало привабливої таємности. Зрештою автор залишився у скромних рямцях „репортажу“ і це зберігло його від претенсій на оригінальність.

Заголовну ролю креувала найталановитша львівська артистка Айхлерівна, напрочуд природна, незрівнянна. **м. р.**

ТЕАТР РІЖНОРОДНОСТЕЙ: **„Михася та її мама“**, комедія на 3 дії **Флерса та Кеявета.**

Провінціяльна гуска, що тужить за столицею та сценою; мама у небезпечнім віці та маркіз коло 60-ки, що хотять відмолодити себе; пренаївний молодий аристократик, якого силують женитись із міліонами. Усе це могло би бути у театрі стільки разів, скільки буває у житті, але не повинно нагадувати старі дотепи та ситуації, які навіть податковий урядовець, що сидить підчас вистав при касі вміє напамять. Комедія відомої париської спілки зперед 25 літ постарілась так сильно, що не можна навіть пригадати собі, з чого люди могли тоді сміятись. **м. р.**

„Веселий мурин“ у **„КОЛІСЕЮ“.**

Симпатичний ревіовий театрик „Веселий мурин“, що виступає в кіні „Колісей“ виставив отсе нову ревію п. н. „Румба скрипляє“. На програму зложилося кілька дотепних скечів (між ними „Продавці ґазет“ дуже добрий),) танки, монольоги і спів. Найслабший з усього скеч, який дав наголовок цілій ревії. Хор Ревелерсів прекрасно зіспіваний, з добре підібраними голосами, відспівав кілька настроєвих пісень і зібрав бурю оплесків. Гра артистів, у першу чергу автора, режисера і композиста Реф-Рена, п-і Оленської і Кондрацького без заміту.

Дешеві місця і добра спортова фільма помагають театрикові в успіху.

„Струежер“ тебе обдер,
Купиш „Філіпса“ - вже вмер.

Купуючи трохи дорожчі жарівки Філіпса заощадите багато на зуживанні струї.

Дописи.

СЯНІЧЧИНА.

Ювилей найстаршої читальні „Просвіти“ на Лемківщині. В неділю 19. березня ц. р. відсвяткували громадяни с. Одрехової, сяніцького повіту, святочним концертом ювилей 40-ліття своєї читальні, яку оснував 19. лютого 1893 р. тодішній парох с. Одрехової та почесний крилошанин, бл. п. о. Антін Лаврівський, з гуртком 35 свідоміших громадян. Нині с. Одрехова (понад 2.000 душ) — це одно з найсвідоміших сіл не лише сяніцького повіту, але й на цілій Лемківщині. Скромне відсяткування цього культурного почину перших піонірів народньої освіти та національної свідомости було святом не лише с. Одрехової та округи сяніцької Філії Т-ва „Просвіта“, але геть цілої Лемківщини, бо відтоді починає поширюватись життедайне світло „Просвіти“ — віра у відродження українського народу власними його силами. За читальнею в Одреховій засновано щойно 10 років пізніше Філію Т-ва „Просвіта“ в Сяноці і від того часу починається на Лемківщині тиха і послідовна боротьба з назадницьким москвофільством, яке по могутнім зриві нашого народу доживає тепер свого віку. Свято відкрив селянин Евген Кузьмич, заступник голови читальні, короткою промовою та відчитав привіти від читалень з Пельні, Синяви і Т-ва „Луг“ та Кружка Т-ва „Сільський Господар“ в Одреховій, а далі привіти від сенаторки Кисілевської, яка не могла взяти участи у святі та від п. Лаврівського, судді з Косова, сина основника читальні. Вдячні громадяни прикрасили домівку великим портретом основника бл. п. о. Лаврівського та зеленою смеречиною, а на стінах виділи афоризми і просвітянські кличі. Від філії „Просвіти“ в Сяноці та обєднаних читалень витав ювилятку короткою промовою голова д-р В. Блавацький, який є одночасно почесним членом читальні в Одреховій, бажаючи, аби під кличами „Просвіти“ громадяни с. Одрехової працювали враз зі своєю інтеліґенцією над своїм розвитком, бо лише тоді Одрехова вестиме провід у цілім сяніцькім повіті. Далі мішаний хор під управою селянина Дмитра Вороблі відспівав низку народніх пісень. Крім того маленька дівчинка Н. Цуприк дуже гарно віддеклямувала вірш п. з. „Кожний з нас бачив маленьку дитину“, М. Вовк вірш Ю. Шкрумеляка „В освіті перемога“ та М. Зятик І. Франка „Великі Роковини“. Місцевий парох о. М. Ковальчик виголосив вельми цікавий реферат, у якому ядерно зясував присутнім розвій читальні та досягнення читальні в піднесенні села на вищий рівень життя. Це миле і симпатичне свято закінчилось відспіванням національного гимну.

—o—

Куток мови.

Замісць: Я бачив так гарну виставу, що..., треба „*таку гарну*“, Зам.: Він зобовязався заплатити свій довг будьто готівкою будьто товарами, треба: „*або* готівкою *або* товарами“. „*Будьто*“ у нашій мові має значіння: начеб-то, нібя, буцім-то, нпр.: Гордий, будьто королем став. Зам.: Серце бе мені в груди, треба: Серце бється мені в *грудях*. „Грудь“ у нашій мові має значіння тільки одної груди, нпр.: Коли мама годувала дитину, її права грудь.. Зам.: Він не прийшов, мимо того, що мав час, треба: *хоча* мав час. „*Мимо*“ має у нас значіння: поруч, попо, попри, біля. Нпр.: Я бачив його, як ішов мимо хати. На польське „мимо“ є в нас чимало інших слів. Нпр. Зам.: *Хоча* який багатий, а мимо того скупий, треба: а *проте скупий*. Зам.: Мимо поганої погоди, ми пішли на прохід, треба: *Не вважаючи* на погоду. Зам.: Мимо всієї економічної скрути... можна сказати: *Без огляду на всю... При всій економічній...* В інших випадках „мимо“ можна заступити словами: *дарма, а все-ж...*

СПОРТ.

ПЕРЕМИШЛЬ, 1. IV. 1933. **СЯН — ПОЛЬОНІЯ 2:3 (0:0).**

По гарному виїзді в Ярославі розіграв „Сян" товариські змагання з перемиською „Польонією" (А кляса) з неменше гарним вислідом.

Обі дружини виступили в повних складах, при чім „Польонія" зміцнена новим грачем Парнесом („Гасмонея"). Гру починає „Польонія", однак її атаки ліквідує незвичайно рухлива оборона „Сяну". Ініціятиву бере в руки „Сян", вислідом чого є добуття двох воріт і то дуже ефектовних. Серед рядів „Польонії" замішання. Небавком вдається „Польонії" опанувати грище і добути аж троє воріт, при чому одні ворота завинив воротар.

У другій половині гри знову доходить до голосу „Сян", однак напад „Сяну" не використав багато догідних позицій. Назагал гра була жива і миттю переносилась від воріт до воріт, при чому не бракувало ефектовних моментів. „Сян" показався дружиною вирівняною, вибітною та в нічім не нижчою від „Польонії".

Слід завважити, що цьогорічний „Сян" виступає зовсім зреорганізований, завдяки енергійному новому проводові.

Життя товариське і спортове дістало в тому товаристві більшого розгону. Якщо так дальше піде, то „Сян" стане небавком одною з найповажніших дружин перемиської округи.

О. М.

УКРАЇНА — ПОГОНЬ (СТРИЙ).

В неділю 9. ц. м. відбудуться між цими дружинами перші змагання за мистецтво А-кляси в год. 11-ій передполуднем на грищі Чорних. Попередять змагання дружин молодших. Ціни білетів: трибуна 1.50 зол., партер 1 зол.; для членів: трибуна 1 зол., партер 0.50 сот.

ЗАКОРДОННИЙ СПОРТ.

ВІДЕНЬ. Б. А. Ц. — Спортклюб 2:1; Він — В.А.Ц. 2:0; Рапід — Австрія 2:0; Вієнна — Ф.А.Ц. 6:1; Гакоаг — Адміра 1:0; Вакер — Лібертас 1:0.

ПРАГА. Клядно — Спарта 3:2; Богеміянс — Славія 2:1; Вікторія Пільзно — Теплішер 2:1; Вікторія Жіжков — Лібен 3:1; Наход — Пільзно 1:1.

ЖЕНЕВА. Італія — Швайцарія 3:0.

РЕКОРД ВИДЦІВ.

Ґлесгов, 3. IV. ПАТ. Меч між репрезентаціями Анґлії та Шотляндії в Ґлесгові закінчився побідою Шотляндії у відношенні 2:1. На мечі була рекордова скількість глядачів, бо 134.170 осіб.

Хто не платить за часопис, підриває рідну пресу.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр.

Вівторок, 4. квітня, год. 7.30 веч. „Двоєі шлюби" А. Фредра.

Середа, 5. квітня, год. 7.30 веч. „Фройлайн Доктор".

Театр Ріжнородностей.

Вівторок, 4. квітня год. 7.30 веч. „Золота тіточка".

Середа, 5. квітня год. 7.30 веч. „Михася та її мати".

Кіна.

АДРІЯ: „Вулиця осуджених душ".
АПОЛЬО: „Всім вільно кохати".
АТЛЯНТИК: „10-ий любко" (Анні Ондра).
КАСІНО: „Маска д-ра Фу Манчу" (Боріс Карлов).
КОЛІСЕЙ: „Кохання серед снігу", ревія „Румба покріпляє".
КОПЕРНИК: „Мумія".
МАРУСЕНЬКА: „Мумія".
МІРАЖ: „Доктор Джекиль і містер Гайд".
ОАЗА: Нечинне.
ПАЛЯС: „Студент-прошак".
ПАН: „Райський птах" і ревія.
ПАСАЖ: „Кохання злочинця" та „Фліп і Флеп у чужинній леґії".
ПРОМІНЬ: „Король Парижа", „Веселий вдовець".
СТИЛЕВЕ: „Жінка на одну ніч".
УТІХА: „Гегенна жінки" й ревія.
ХИМЕРА: „Бльонд Венус" (Марлена Дітріх).

Закордонне радіо.

Вівторок, 4. квітня 1933.

Братислава (279,3) 17.20 Спів, 18.05 Трубна орхестра, **Брно** (341,7) 12.30 Концерт, **Гельсінгфорс** (368,1) 18.40 Спів, **Білгород** (429,7) 19.30 Спів, **Рим** (441,2) 17.30 Орхестра, 20.15 Спів, **Беромінстер** (459,4) 19.45 „Фльорентійська трагедія" оп. Флюри, **Прага** (488,6) 19.00 „Тангайзер" оп. Вагнера, **Відень** (518,1) 12.00 Квартет, 15.20 Італ. пісні, 19.25 Опера, **Будапешт** (550,5) 12.05 Циг. орхестра, 19.30 „Ле Шеміно" оп. Офенбаха, **Харків** (937,5) 9.00 Рос. клясична музика, 13.50 літ.-муз. авд., 15.10, 22.00 концерт, 17.00 Трансм. з Театру Опери й Балету.

Середа, 5. квітня 1933.

Братислава (279,3) 12.30 Концерт, 17.55 Відчит, Спів, **Міляно** (331,4) 13.45 Орхестра, 17.00 Концерт, 20.30 Комедія, орхестра, **Брно** (341,7) 21.00 Мист. жарти (спів, музика), **Берлін** (419) 19.35 „Рієнці" оп. Вагнера, **Білгород** (429,7) 16.00 Нар. пісні, 20.00 Скрипка, **Рим** (441,2) 13.10 Легка музика, 17.30 Концерт, **Лянгенберг** (472,4) 21.00 Моцарт, **Відень** (518,1) 11.30 Квартет, 22.25 Музика, **Мінхен** (532,9) 19.05 Сім Шуманових пісень, 19.55 Вес. вечір, **Будапешт** (550,5) 19.30 Спів, 22.30 Сонати, фортепян, віольончеля, **Харків** (937,5) 9.00 Український концерт, 13.50 Концерт, 15.10 Солісти, 18.30 Музика, спів, рецитації, 19.00 Концерт із театру „Березіль".

Львівське радіо.

Вівторок, 4. березня 1933.

12.10, 15.40, 22.45 Грамофон, 16.20 Для матуристів: „Історія", 18.00 „Виспянський", 16.40 „Краса рум. народу", 17.00 Симф. концерт, 18.25 Легка музика, 19.00 Техн. скринька, 20.00 Концерт (орхестра, фортепян), Спортові вістки, 21.45 Орловська каторга, 22.00 Спів, 22.30 Найновіші пісоньки, 23.00 Танк. музика.

Середа, 5. квітня 1933.

12.10, 17.15 Грамофон, 15.25 Збіжева біржа, 15.35 Для дітей: „Панна Крапочка та її товариші", „Дивні пригоди мавпочки Зізі", 16.00 Цитра, 16.20 Для матуристів „Історія", 16.40 Як розумно плекати спорт, 17.00 Муз. буквар, 17.40 Сусп. працівники на услугах хорих, 18.25 Легка музика, 18.55 Що пересічний англієць знає про Польщу, 19.30 Літер. життя, 20.00 Відчит, 20.15 Авд. з консерваторії, музика, спів, 22.15 Рeсіталь — Бендер (бас), 22.35 Про Віта Ствоша (в есперанто), 23.00 Танкова музика.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" платив кооперативам дня 3. IV.: масло дес. 3.20 молоко 19, сметана 0.90, яйця 2.80—3.—. Тенденція на масло удержана, на молоко звишкова, на яйця знижкова.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Заходом Т-ва Научних Викладів ім. Петра Могили, відбудеться в четвер дня 6. квітня 1933 р. в годині 18. в салі Української Бесіди, при вулиці Рутовського, відчит о. д-ра Кладочного п. з.: „Спомини з моїх різдвяних поїздок по вязницях".

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ

За оголошення редакція не відповідає

КАНДИДАТ адвокатури з 4-літньою судовою і адвокатською практикою глядає заняття в адвоката зараз. Ласкаві зголошення до Адміністрації „Діла" для „Кандидата". 1639 3—3

РОЗВОЗНИК печива на місто Львів зі штандом і кавцією потрібний зараз. Пекарня, Львів, Кульпарківська 22. 3—3

ШУКАЄМО метких і совісних кольпортерів до розпродажі брошур, які своєю дешевістю (0.40—1.— зол.) надаються до масової кольпортажі. Даємо 40 проц. рабату! Кавція або кавційний вексель з підписами добрих ручителів необхідні. Зголошення й інформації: „Дружина" — Львів, почт. скрит. 323. 1-1

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Спілка Акційна для будівельного промислу, давніше Іван Левинський у Львові, подає до відома акціонарам, що

XI. ЗВИЧ. ЗАГ. ЗБОРИ АКЦІОНАРІВ відбудуться дня 5. травня 1933 р. в год. 17. в конференційній салі Кооп. Банку „Дністер", вул. Руська ч. 20 з таким денним порядком:

1. Звідомлення Управи і предложення рахункового замкнення за 1932 рік;
2. Звідомлення Надзірної Ради з виділу перевірки звідомлення, білянсу та рахунку зисків і втрат;
3. Затвердження звідомлення, білянсу і рахунку зисків і втрат та ухвалення Управі і Надзірній Раді абсолюторії;
4. Ухвала щодо розділу чистого зиску;
5. Вибір 3 членів Надзірної Ради;
6. Вільні внесення.

Хто має 10 акцій, має право одного голосу на Загальних Зборах. Для виконання права голосування треба акції, що доказують право голосування, зложити найпізніше на 2 днів перед Загальними Зборами в ліквідатурі Кооперативного Банку „Дністер" у Львові, вул. Руська 20.

Акціонарі, які бажають собі, щоби й інші справи були поміщені на деннім порядку, можуть зголосити свої внесення найдальше до дня 15 квітня ц. р. на адресу: Спілка Акційна для будівельного промислу давніше Іван Левинський, Львів, ул. Потоцького 58.

Львів, 31. березня 1933 р.

УПРАВА:

Інж. Павло Дурбак пп. Роман Конашевич

КОНКУРС.

Старшина Кружка „Рідної Школи" в Тернополі розписує конкурс на кваліфіковану провідницю передшкілля (фребелівки) від початку нового шкільного року. Петентки виказуються свідоцтвом охоронарського семинара або скінченим курсом фребелівки. Платня на підставі умови. Зголошення до 1. V. 1933 посилати на адресу: Канцелярія „Рідної Школи", Тернопіль, вул. Міцкевича 9. 1—2

СПЕЦІЯЛІСТ НЕДУГ ЛЕГЕНІВ, СЕРЦЯ І ШЛУНКА

Д-р Фелікс Ган

ЛЬВІВ, БАТОРОГО 12, ТЕЛ. 84-45.

Пересвітлює Рентгеном.

Пожиточно і приємно є вживати **БЕНЗОЕСОВУ КОЛЬОНСЬКУ ВОДУ** квітових запахів, десинфекує, консервує шкіру і волосся. 100 ґрамів 1.50 зол. у **ДРОГЕРІЇ ПІД „КОТВИЦЕЮ"** **Львів, ул. Кілінського 1** (проти Віденської кавярні).

ВОЛОСІННЯ НА МАТЕРАЦИ (Rosshaar) власного виробу, меблеві матерії, брокати і **ВСІЛЯКІ ТАПІЦЕРСЬКІ АРТИКУЛИ** найдешевше продає **Ф-ма ЛІДЕР і ФРЕНКЕЛЬ, ЛЬВІВ, ЛЕҐІОНІВ 25 в подвірю.** 1630 Тел. 86-38. 3—10

ПЕРШЕ Й ОДИНОКЕ УКРАЇНСЬКЕ ПОХОРОННЕ ЗАВЕДЕННЯ

„ХАРІС"

ЛЬВІВ, УЛ. КОРНЯКТІВ 3, ТЕЛ. 14-64.

переводить найкращим вирядом та найсолідніщою обслугою **ПОХОРОНИ, ЕКСГУМАЦІЇ, ПАНАХИДИ** і т. д. найдешевіше й на означений час.

На складі: домовини, хрести, світло, вінці і т. д. Каравани першої і другої кляси та дитячі. Ексгумаційне авто.

НА СВЯТА найліпшу вудженину поручає фірма **МИХАЙЛО КРАНЦ, Львів ул. Краківська 14.** 1667 2—5

А. Беакокка-наслідник

А. Лопушанський

ЛЬВІВ, ПЛОЩА МАРІЙСЬКА 8.

тел. 16-16.

поручає по конкуренційних цінах:

Фарби, лякери, покости, господарські артикули.
Прибори білярдові, кулі і круглі. Штучні вогні.
Приладдя до риболовлі. Косметику.
Богатий відділ артистичних фарб.

Найдешевші книжки!

ЕВГЕН ЧИКАЛЕНКО
Спогади I. II. і III. часть
Ціна 8·— золотих — без пересилки.

МИХАЙЛО ВОЗНЯК
ІВ. БЕЛЕЙ і ОЛ. КОНИСЬКИЙ
До звязків Галичини з Наддніпрянщиною. — Ціна 50 сот., з почт. пересилкою 70 сот.

ВОЛОДИМИР ОСТРОВСЬКИЙ.
СМІХ ЗЕМЛІ
Ціна 1·50 зол., з почт. перес. 2·10 зол.

МИКОЛА МАТІІВ-МЕЛЬНИК
КРІЗЬ ДИМ І ЗГАР
Ціна 50 сот., з почтовою перес. 70 сот.

Можна дістати в Адм. „Діла"
Львів, Ринок 10. II. п.
або в книгарнях.

ВИКАЗ ЖЕРТВ

на будову церкви С. С. Василіянок у Львові від 15. II. 1933 — 31. III. 1933 в зол.

Вп. ПП.: І. Вітковицька 100, М. і К. Ярка 100, М. Білецька 50, „Достава" Львів 50, Здон, Львів 50, С. Шанковська, Дуброва 50, Д-р І. Кмицикевич 40, Іван Тиктор 25, бл. п. М. Білинський 20, І. Демчишин, Жихлин, збірка 20, Учениці IV. кл. нар. школи СС. В. 18.20, III. кл. 9, Збірка в каплиці СС. В. 58.97.

По 10 зол.: Т-во „Просвіта" Львів, Д-р М. Волошин, Й. Білозор, Укр. Тов. пом. Еміґрантам Львів, І. Літинський, Д-р М. Сірко, Броди, К. Трембіцька, Любачів.

С. Шикула, Собятин 6.66.

По 5 зол.: М. Мала, Львів, А. Берeска, інж. Л. Савойка, Д-р Е. Дурделло, Д-р О. Прийма, інж. К. Котецький, Р. Сосновський, Д. Гнідон, Томашів, В. Скопляк, Сокаль, С. Бріль, Тудорів, Д-р В. Маковський, Леско, о. Т. Войтович, Козара, Е. Вороневич, Сільце, М. Дановська, Я. Бобрик, Радйовичі, К. Волянська, Копичинці, А. Занько, Кристонопіль, М. Малицький, Шляхтинці, о. М. Волинець, Загірочко, С. Варениця, Витків, І. Яшан, Мислиничі 4, Д-р І. Рижій, Бібрка 3.10.

По 3 зол.: Николай П., Дятькевичі, А. Філемон, Братчики, Д. Стецьків, Львів, М. Коцюбка, Нове Село, М. Матківський, Грабовець, о. А. Литвинюк, Оришківці, Д. Данилюк, Ополе, С. Ґойданова, Сівка К., Л. Лютниківна, Княждвір, І. Соневицький, Тудорів, В. Сенів, Д-р А. Коссак, Коломия, о. А. Заяць, Курники, М. Пиріг, Каменобрід, Абрисовська, Р. Станасюк, Монастириська.

Куцейко, Любича 2.80, о. І. Романчукевич, Лапшин 2.50, В. Чубатий, Тернопіль, Учит. Громада, Рогатин 2.50, С. Слупський, Загіре 2.10.

По 2 зол.: Б. Думановський, Коцюбинці, С. Чорнілова, Калуш, Чопівський, Катовиці, М. Притуляк, Сколе, о. Долинський, Плотич, о. В. Кулик, Коопер. „Віра", Криве, Ю. Кинаш, Глещава, д-р Л. Луців, Кросно, М. Калитовська, Коломия, А. Струтинська, Львів, М. Гнідес, Любича кн., А. Дуда, Борислав, І. Надяк, Соколів к. Стр., о. А. Малицький, Шляхтинці, Е. Пашкевич, Львів, Е. Лібацький, Уязд, Р. Рудакова, Мощанка, М. Рубчак, Калуш, Е. Антонякова, Мелешки, С. Волошинівна, Утішків, З. Монцібович, Брошнів, о. д-р Т. Вергун, Сокаль, о. Ю. Шуплат, Леско, С. Ямне, Чорнокінці, Ф. Біликівна, Желехів, С. Салик, Липиця гор., С. Лотоцький, Новосілка, М. Баранецька, Конюшки, А. Галовська, Теребовля, Г. Ґерета, Підгайці, С. Дяконова, Петранка, о. А. Наконечний, Лежахів, Я. Левицький, Винники /к. Льв.

По 1 зол.: о. М. Мосора, Сколе, о. С. Масюк, Любохора, І. Кузів, Гаї в., І. Шерстило, Сулимів, Сагута, Катовиці, інж. Б. Антонович, Мразниця, О. Домбчевська, Львів, Церков, Зборів, А. Мирович, Дуба, о. С. Онишкевич, Куповичі, І. Боднар, Тернопіль, М. Симкова, Коровиця, Турянський, М. Радзикевич, Львів, Х. Королева, Новиця, Л. Коронович, Скнилів, Ф. Рожек, Ярослав, А. Романюк, Перемишляни, О. Шухевич, Тишківці, М. Брикайло, Кадовбна, З. Каливевич, Яворів, В. Остапчук, Кривеньке, Т. Лисий, Могиляни, Й. Фалендиш, Тернопіль, М. Пелехова, Городенка, К. Дудова, Звертів, П. Ґайда, Підмихайле, П. Ремізовська, Підгайці, І. Рокотянський, Волинь, С. Лабачівна, Олейова кор., о. Л. Сивенький, Славятин, о. Н. Зубаль, Мишковичі, М. Панчак, Якимів.

О. Курдидик, Калуш 1.50, А. Дубинка, Ґловно 0.75, С. Фарина, Чортків 0.50, Н. Н. 0.50, І. Гудзяк, Козова 0.50.

Деклярували: Вп. П. І. Калинець, Львів 200, П. Білецький 100, М. Витвицький 100, рад. І. Турчинський 50, д-р Б. Дзерович 50, д-р М. Саєвич 50, М. Кмицикевичева 24, І. Годиш 20.

Складаючи щиру подяку за жертви й декларації бажає Комітет Всім Пп. Жертводавцям Веселих і Щасливих Свят, та звертається з просьбою, щоби замісць святочних побажань складали жертви на будову церкви

о. Ю. Дзерович, голова в. р.

Ширіть наш часопис!

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів, Ринок 10